

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1129 z dnia 2 lipca 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 79/2012 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1130 z dnia 2 lipca 2019 r. w sprawie jednolitych warunków zharmonizowanego stosowania typologii terytorialnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1131 z dnia 2 lipca 2019 r. ustanawiające narzędzie celne w celu wykonania art. 14a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz art. 24a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1132 z dnia 2 lipca 2019 r. udzielające tymczasowej nadzwyczajnej pomocy dostosowawczej rolnikom w sektorze wołowiny i cielęciny w Irlandii 20

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1133 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC) w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania zakresu zadań dla IPEEC na okres od dnia 24 maja do dnia 31 grudnia 2019 r. 23

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2019/1134 z dnia 1 lipca 2019 r. zmieniająca decyzję 2009/300/WE i decyzję (UE) 2015/2099 w odniesieniu do okresu ważności ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 4626)⁽¹⁾ 25

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016) 27
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1145 z dnia 7 czerwca 2018 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2017/891 w odniesieniu do organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 208 z 17.8.2018) 27
- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (Dz.U. L 294 z 6.11.2013) 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1129

z dnia 2 lipca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 79/2012 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 2 i 3, art. 21 ust. 3 i art. 21a ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. f) i art. 21 ust. 2a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 państwa członkowskie są zobowiązane do przechowywania informacji na temat importu zwolnionego z VAT gromadzonych przez nie zgodnie z art. 143 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ oraz do udzielenia innym państwom członkowskim zautomatyzowanego dostępu do tych informacji w celu ułatwienia państwom członkowskim identyfikacji rozbieżności w sprawozdaniach dotyczących VAT i potencjalnych oszustw związanych z VAT.
- (2) Informacje na temat takiego importu zwolnionego z VAT są już gromadzone przez krajowe organy celne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾ i przekazywane Komisji za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia efektywności przechowywanie i zautomatyzowany dostęp do informacji na temat importu zwolnionego z VAT wymagane na mocy art. 17 ust. 1 lit. f) i art. 21 ust. 2a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 powinny odbywać się z wykorzystaniem tego samego systemu teleinformatycznego. Aby zagwarantować jednolite wdrożenie tych artykułów rozporządzenia (UE) nr 904/2010, konieczne jest określenie danych dotyczących informacji celnych gromadzonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 952/2013, które odpowiadają informacjom, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 904/2010.
- (3) Szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego dostępu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, powinny umożliwiać krajowym organom podatkowym i urzędnikom łącznikowym Eurofisc zautomatyzowany dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (4) Art. 21a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 przyznaje urzędnikom łącznikowym Eurofisc zautomatyzowany dostęp do niektórych informacji rejestracyjnych pojazdów. Zautomatyzowany dostęp do tych informacji powinien odbywać się za pośrednictwem wersji europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS), opracowanej specjalnie do celów art. 21a tego rozporządzenia. W kontekście podatku VAT urzędnicy

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość zwracania się o dokładne dane identyfikacyjne dotyczące pojazdów oraz ich właścicieli i posiadaczy. W tym celu należy określić dane oraz środki, które będą wykorzystywane do wyszukiwania danych z systemu. Konieczne jest również zdefiniowanie dostępności i niezawodności systemu, określenie sposobu zabezpieczenia wymiany informacji oraz dokonanie wyboru sieci komunikacyjnej.

- (5) Na szczeblu krajowym przychodzące wnioski o udostępnienie danych rejestracyjnych pojazdów do celów VAT będą zazwyczaj rozpatrywane przez krajowe organy rejestracji pojazdów każdego państwa członkowskiego. Niemniej jednak państwa członkowskie, jeżeli sobie tego życzą, powinny mieć możliwość swobodnego decydowania o powierzeniu tego obowiązku innemu organowi. W odniesieniu do wniosków wychodzących państwa członkowskie powinny również mieć możliwość swobodnego decydowania o powierzeniu odpowiedzialności za przetwarzanie takich wniosków krajowym organom rejestracji pojazdów lub innym organom, takim jak np. ich organy podatkowe.
- (6) W art. 21 ust. 2 lit. e) i ust. 2a lit. d) oraz art. 21a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 904/2010 określono warunki, na jakich udziela się dostępu do niektórych informacji. W celu wdrożenia tych warunków państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przydzielenia niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika każdemu ze swoich urzędników łącznikowych Eurofisc oraz do udostępnienia pozostałym państwom członkowskim i Komisji wykazu tych identyfikatorów użytkownika. Powinny one również dopilnować, aby każdy zautomatyzowany wniosek o informacje wysyłany przez ich urzędników łącznikowych Eurofisc zawierał taki identyfikator użytkownika danego urzędnika łącznikowego Eurofisc.
- (7) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2018/1541 ⁽⁵⁾ art. 17 ust. 1 lit. f), art. 21 ust. 2a oraz art. 21a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być zatem również stosowane od dnia 1 stycznia 2020 r.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Współpracy Administracyjnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 79/2012 ⁽⁶⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wykonania art. 14, art. 17 ust. 1 lit. f), art. 21 ust. 2 lit. e), art. 21 ust. 2a lit. d), art. 21a ust. 1 i 2, art. 32, 48, 49 i art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 904/2010.”;

- 2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Wymiana informacji celnych

1. Przechowywanie i zautomatyzowany dostęp właściwych organów do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, następuje przy użyciu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 (*).

2. Zautomatyzowany dostęp na podstawie art. 21 ust. 2a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 jest przyznawany na poziomie pozycji towarowej zgłoszenia celnego, zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 3 i rozdziałem 3 sekcja 1 kolumna H1, w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 (**).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1541 z dnia 2 października 2018 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 904/2010 i (UE) 2017/2454 w odniesieniu do środków wzmacniania współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 259 z 16.10.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 79/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 29 z 1.2.2012, s. 13).

3. Każda pozycja towarowa identyfikowana jest za pomocą następujących informacji wymaganych zgodnie z art. 226 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447:

- a) główny numer referencyjny; oraz
- b) data przyjęcia zgłoszenia celnego.

4. W załączniku VII do niniejszego rozporządzenia określono, które informacje, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, odpowiadają którym danym systemu celnego określonym w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 5b

Wymiana informacji rejestracyjnych pojazdów

1. Zautomatyzowany dostęp do informacji, o których mowa w art. 21a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 904/2010 (»dane rejestracyjne pojazdów«), odbywa się przy użyciu wersji oprogramowania europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS), specjalnie zaprojektowanej do celów art. 21a niniejszego rozporządzenia, a także zmienionych wersji tego oprogramowania.

Zautomatyzowany dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów odbywa się w ramach struktury zdecentralizowanej.

Dane rejestracyjne pojazdów wymieniane za pośrednictwem systemu EUCARIS przekazywane są w postaci zaszyfrowanej.

Konkretna wersja aplikacji oprogramowania opracowanej przez osobę wyznaczoną jako strona do celów zautomatyzowanego dostępu do danych rejestracyjnych pojazdów do celów art. 21a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 oddzielona jest od innych wersji tego oprogramowania, które są dostępne w EUCARIS. Zautomatyzowany dostęp odbywa się zgodnie z wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa danych i warunkami technicznymi wymiany danych, o których mowa w rozdziale 3 pkt 2 i 3 załącznika do decyzji Rady 2008/616/WSiSW (**). Poszczególne dane rejestracyjne pojazdów, które mają być przedmiotem wymiany, oraz dozwolone rodzaje dostępu określone są w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

2. Zautomatyzowany dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów odbywa się z wykorzystaniem transeuropejskiej telematycznej sieci komunikacyjnej między administracjami (TESTA) oraz kolejnych wersji tej sieci.

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że zautomatyzowane wnioski i zautomatyzowany dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów będą możliwe 24 godziny na dobę i siedem dni w tygodniu. W przypadku awarii o charakterze technicznym krajowe punkty kontaktowe państw członkowskich niezwłocznie wzajemnie się o tym informują, w razie potrzeby przy wsparciu ze strony wyznaczonej przez EUCARIS sekcji operacyjnej. Zautomatyzowana wymiana danych jest przywracana możliwie jak najszybciej.

4. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ krajowy jako krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny w danym państwie członkowskim za przetwarzanie napływających wniosków o udostępnienie danych rejestracyjnych pojazdów do celów VAT przewidziane w art. 21a rozporządzenia (UE) nr 904/2010 i jeden do przetwarzania wniosków wychodzących. Ten sam organ może być odpowiedzialny za przetwarzanie obu rodzajów wniosków. Powiadamiane są o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisja.

Artykuł 5c

Identyfikacja urzędników łącznikowych Eurofisc uzyskujących dostęp do informacji gromadzonych przez organy celne, informacji podsumowujących gromadzonych zgodnie z tytułem XI rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE oraz danych rejestracyjnych pojazdów

Aby umożliwić państwu członkowskiemu identyfikowanie urzędnika łącznikowego Eurofisc uzyskującego dostęp do informacji udostępnionych przez to państwo członkowskie na warunkach określonych w art. 21 ust. 2 lit. e) lub ust. 2a lit. d) lub art. 21a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, wprowadza się następujące rozwiązania:

- a) każde państwo członkowskie przydziela każdemu ze swoich urzędników łącznikowych Eurofisc niepowtarzalny identyfikator użytkownika;
- b) każde państwo członkowskie prowadzi i niezwłocznie aktualizuje wykaz nazwisk i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika każdego ze swoich urzędników łącznikowych Eurofisc oraz udostępnia aktualny wykaz innym państwom członkowskim oraz Komisji;

c) każde państwo członkowskie zapewnia, aby każdy zautomatyzowany dostęp do informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. e) lub ust. 2a lit. d) lub art. 21a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, zawierał niepowtarzalny identyfikator użytkownika urzędnika łącznikowego Eurofisc uzyskującego dostęp do informacji.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

(**) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

(***) Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).”;

3) w załącznikach dodaje się załączniki znajdujące się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VII

Wspólny zestaw danych i szczegóły techniczne dotyczące przechowywania i zautomatyzowanego dostępu do informacji celnych

W tabeli określono, które informacje, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, odpowiadają którym danym wymienianym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Informacja, o której mowa w art. 17 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 904/2010	Numer porządkowy danych określony w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447	Nazwa danych określona w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447
Numer identyfikacyjny VAT importera w państwie importu	3/40 FR1	Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych (strona: importer)
Numer identyfikacyjny VAT przedstawiciela podatkowego importera w państwie importu	3/40 FR3	Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych (strona: przedstawiciel podatkowy)
Numer identyfikacyjny VAT klienta w innym państwie członkowskim	3/40 FR2	Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych (strona: nabywca)
Kraj pochodzenia	5/15 lub 5/16	Kraj pochodzenia lub kraj preferencyjnego pochodzenia
Kraj przeznaczenia	5/8	Kraj przeznaczenia
Kod towaru	6/14	Kod towaru – kod Nomenklatury scalonej
Łączna kwota	4/4 B00	Podstawa opłaty (*)
Cena pozycji	8/6	Wartość statystyczna
Waga netto	6/1	Masa netto (kg)

(*) Jeżeli kod unijny podany dla danych nr 4/3 (Naliczanie opłat – Rodzaj opłaty) to B00.

Walutą informacji przechowywanych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, jest euro. Kurs wymiany między walutą państwa członkowskiego importu a euro będzie zapewniany automatycznie przez system.

ZAŁĄCZNIK VIII

Wspólny zestaw danych i szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów

1. OBOWIĄZEK

Należy przekazywać każdy element danych wskazanych w sekcji 4 niniejszego załącznika, jeżeli dana informacja jest dostępna w krajowym rejestrze pojazdów danego państwa członkowskiego.

2. WYSZUKIWANIE POJAZDU/JEGO WŁAŚCICIELA/POSIADACZA

Istnieje pięć różnych sposobów wyszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów:

- 1) według numeru podwozia pojazdu (VIN), daty i godziny odniesienia (fakultatywnie),

- 2) według numeru tablicy rejestracyjnej, numeru podwozia pojazdu (VIN)(fakultatywnie), daty i godziny odniesienia (fakultatywnie),
- 3) według posiadacza pojazdu, daty urodzenia (fakultatywnie), daty i godziny odniesienia (fakultatywnie),
- 4) według właściciela pojazdu, daty urodzenia (fakultatywnie), daty i godziny odniesienia (fakultatywnie),
- 5) według numeru VAT posiadacza/właściciela pojazdu, daty i godziny odniesienia (fakultatywnie).

Bez uszczerbku dla obowiązku określonego w sekcji 1 niniejszego załącznika państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niedostępności wszystkich tych opcji wyszukiwania, jeżeli – w przypadku wniosków wychodzących – uważają, że co najmniej jedna z nich nie odpowiada potrzebom ich urzędników łącznikowych Eurofisc lub – w przypadku wniosków przychodzących – informacje, których dotyczy wniosek, nie są dostępne w krajowym rejestrze pojazdów danego państwa członkowskiego.

3. TYPY WNIOSKÓW

W oparciu o zestaw danych określony w sekcji 4 niniejszego załącznika oraz rodzaj wyszukiwania określony w sekcji 2, można składać siedem różnych rodzajów wniosków.

1) Wyszukiwanie właściciela/posiadacza pojazdu:

wniosek o dostęp do ograniczonego zestawu informacji o pojeździe, jak również o właścicielu lub posiadaczu pojazdu, w oparciu o kod kraju, numer tablicy rejestracyjnej lub numer podwozia pojazdu (VIN) oraz datę/godzinę odniesienia. Jeżeli wyszukiwanie przeprowadza się według numeru podwozia pojazdu, wniosek można wysłać do kilku lub wszystkich podłączonych do systemu państw.

2) Rozszerzone wyszukiwanie właściciela/posiadacza pojazdu:

wniosek o dostęp do rozszerzonego zestawu informacji technicznych o pojeździe, do danych rejestracyjnych, jak również danych o właścicielu lub posiadaczu pojazdu, w oparciu o kod kraju, numer tablicy rejestracyjnej lub numer podwozia pojazdu (VIN) oraz datę/godzinę odniesienia. Jeżeli wyszukiwanie przeprowadza się według VIN, wniosek można wysłać do kilku lub wszystkich podłączonych do systemu państw.

3) Wyszukiwanie informacji o kolejnych właścicielach/posiadaczach pojazdu:

wniosek o otrzymanie wykazu wszystkich poprzednich właścicieli/posiadaczy pojazdu, bez względu na kraj wcześniejszej rejestracji, za podaniem numeru podwozia pojazdu (VIN), bez daty/godziny odniesienia. Wniosek można wysłać do kilku lub wszystkich podłączonych do systemu państw.

4) Wyszukiwanie pojazdów poprzez podanie właściciela/posiadacza:

zapytanie o wszystkie pojazdy, z ograniczoną liczbą danych identyfikacyjnych, zarejestrowane na daną osobę fizyczną na podstawie imienia, nazwiska, daty urodzenia (fakultatywnie) lub dokumentu tożsamości (fakultatywnie) właściciela/posiadacza lub daną osobę prawną na podstawie zarejestrowanej nazwy spółki.

5) Wyszukiwanie pojazdów poprzez podanie numeru VAT:

zapytanie o wszystkie pojazdy, z ograniczoną liczbą danych identyfikacyjnych, zarejestrowane na daną osobę fizyczną lub daną osobę prawną na podstawie numeru VAT.

6) Wersja zbiorcza wyżej wymienionych wyszukiwań 1, 2, 3, 4 i 5 obejmująca większą liczbę przypadków. Wniosek zbiorczy będzie zawsze wysyłany do jednego konkretnego kraju.

7) Wyszukiwanie typu trafienie/brak trafienia obejmujące kilka numerów podwozia pojazdu (VIN) wysyłane do kilku krajów. W odpowiedzi państwo członkowskie zwracające się z wnioskiem otrzyma serię tabel (po jednej od każdego państwa członkowskiego udzielającego odpowiedzi) wraz ze wskazaniem, które numery VIN zostały/nie zostały znalezione. Funkcja ta będzie dostępna tylko w trybie wniosków zbiorczych.

Zwykle do wyszukiwania wykorzystuje się aktualną datę i godzinę, jest jednak możliwe przeprowadzanie wyszukiwania z wykorzystaniem daty i godziny odniesienia z przeszłości. Gdy wyszukiwanie jest przeprowadzane z wykorzystaniem daty i godziny odniesienia z przeszłości, a informacje historyczne nie są dostępne w rejestrze danego państwa członkowskiego, gdyż informacji takich się w ogóle nie rejestruje, w odpowiedzi można ująć informacje aktualne, zaznaczając, że przekazane informacje są informacjami aktualnymi.

Bez uszczerbku dla obowiązku określonego w sekcji 1 niniejszego załącznika państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niedostępności wszystkich tych opcji wyszukiwania, jeżeli – w przypadku wniosków wychodzących – uważają, że co najmniej jedna z nich nie odpowiada potrzebom ich urzędników łącznikowych Eurofisc lub – w przypadku wniosków przychodzących – informacje, których dotyczy wniosek, nie są dostępne w krajowym rejestrze pojazdów danego państwa członkowskiego.

4. ZESTAW DANYCH

Dane dotyczące posiadacza pojazdu

Nazwisko (firma) posiadacza dowodu rejestracyjnego	stosuje się osobne pola na nazwisko, tytuły itd., a nazwisko/nazwę podaje się w formacie do wydruku
Imię	stosuje się osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a imię podaje się w formacie do wydruku
Adres	stosuje się osobne pola na ulicę, numer domu i numer lokalu, kod pocztowy, miejsce zamieszkania, kraj zamieszkania itd., a adres podaje się w formacie do wydruku
Data urodzenia	
Podmiot prawny	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Numer identyfikacyjny	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
Rodzaj numeru identyfikacyjnego	Rodzaj numeru identyfikacyjnego (np. numer paszportu)
Numer VAT	
Data rozpoczęcia okresu posiadania pojazdu	Data rozpoczęcia okresu posiadania pojazdu Data ta będzie zwykle pokrywać się z datą wydrukowaną w polu (I) dokumentu rejestracyjnego pojazdu.
Data zakończenia okresu posiadania pojazdu	Data zakończenia okresu posiadania pojazdu

Dane dotyczące właściciela pojazdu

Nazwisko (firma) właściciela	stosuje się osobne pola na nazwisko, tytuły itd., a nazwisko/nazwę podaje się w formacie do wydruku
Imię	stosuje się osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a imię podaje się w formacie do wydruku
Adres	stosuje się osobne pola na ulicę, numer domu i numer lokalu, kod pocztowy, miejsce zamieszkania, kraj zamieszkania itd., a adres podaje się w formacie do wydruku
Data urodzenia	
Podmiot prawny	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Numer identyfikacyjny	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
Rodzaj numeru identyfikacyjnego	Rodzaj numeru identyfikacyjnego (np. numer paszportu)
Numer VAT	
Data rozpoczęcia posiadania pojazdu na własność	Data rozpoczęcia posiadania pojazdu na własność Data ta będzie zwykle pokrywać się z datą wydrukowaną w polu (I) dokumentu rejestracyjnego pojazdu.
Data zakończenia posiadania pojazdu na własność	Data zakończenia posiadania pojazdu na własność

Dane pojazdów

Numer tablicy rejestracyjnej	
Numer podwozia pojazdu/VIN	
Kraj rejestracji	
Marka	(D.1) np. Ford, Opel, Renault itd.
Model handlowy pojazdu	(D.3) np. Focus, Astra, Megane
Rodzaj pojazdu/kod kategorii UE	np. motorower, motocykl, samochód itp.
Kolor	
Przebieg	
Masa	Masa pojazdu dopuszczonego do eksploatacji
Data pierwszej rejestracji	Data pierwszej rejestracji gdziekolwiek na świecie
Data początkowa aktualnej rejestracji	Data rejestracji, do której odwołuje się konkretny dokument rejestracyjny pojazdu
Data końcowa rejestracji	Data końcowa rejestracji, do której odwołuje się konkretny dokument rejestracyjny pojazdu. Data ta może oznaczać okres ważności, tak jak wydrukowano na dokumencie, jeśli nie jest on nieograniczony (skrót na dokumencie = H).
Status	Zezłomowany, skradziony, wywieziony z kraju itd.
Data początkowa statusu	
Data końcowa statusu	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1130**z dnia 2 lipca 2019 r.****w sprawie jednolitych warunków zharmonizowanego stosowania typologii terytorialnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4b ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 stanowi ramy prawne klasyfikacji regionalnej Unii w celu umożliwienia gromadzenia, zestawiania i rozpowszechniania zharmonizowanych statystyk regionalnych.
- (2) Art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 upoważnia Komisję do ustanowienia na poziomie Unii jednolitych warunków zharmonizowanego stosowania typologii terytorialnych, o których mowa w tym artykule.
- (3) W warunkach tych należy określić metodę przypisywania typologii do poszczególnych lokalnych jednostek administracyjnych (LAU) i regionów poziomu 3 według klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS).
- (4) Przy stosowaniu jednolitych warunków istotne jest uwzględnienie uwarunkowań geograficznych, społeczno-ekonomicznych, historycznych, kulturowych i środowiskowych.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Jednolite warunki zharmonizowanego stosowania typologii opartej na siatce oraz typologii na poziomie lokalnych jednostek administracyjnych (LAU) i jednostek poziomu NUTS 3 są określone w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

1. Jednolite warunki zharmonizowanego stosowania typologii opartej na siatce są następujące:

Element określony w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003	Oznaczenia	Warunki
Typologia oparta na siatce	„Komórki siatki obszarów wiejskich” lub „Komórki siatki o małej gęstości zaludnienia”	Komórki siatki 1 km ² o gęstości zaludnienia poniżej 300 mieszkańców/km ² oraz inne komórki poza klastrami miejskimi.
	„Klastry miejskie” lub „Klastry o umiarkowanej gęstości zaludnienia”	Sąsiadujące ze sobą (w tym narożnikami) komórki siatki 1 km ² o gęstości zaludnienia co najmniej 300 mieszkańców/km ² oraz liczba ludności klastra wynosząca co najmniej 5 000 mieszkańców.
	„Ośrodki miejskie” lub „Klastry o dużej gęstości zaludnienia”	Sąsiadujące ze sobą (z wyjątkiem sąsiadujących narożnikami) komórki siatki 1 km ² w ramach „klastra miejskiego” o gęstości zaludnienia co najmniej 1 500 mieszkańców/km ² oraz liczba ludności klastra wynosząca co najmniej 50 000 mieszkańców po wypełnieniu luk.

2. Jednolite warunki zharmonizowanego stosowania typologii na poziomie lokalnych jednostek administracyjnych (LAU) są następujące:

Element określony w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003	Oznaczenia		Warunki
Stopień urbanizacji (DE-GURBA)	„Obszary miejskie”	„Miasta” lub „Obszary gęsto zaludnione”	Jednostki terytorialne na poziomie LAU, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w ośrodkach miejskich.
		„Małe miasta i przedmieścia” lub „Obszary o średniej gęstości zaludnienia”	Jednostki terytorialne na poziomie LAU, w których mniej niż 50 % ludności mieszka w komórkach siatki obszarów wiejskich i mniej niż 50 % ludności mieszka w ośrodkach miejskich.
	„Obszary wiejskie” lub „Obszary słabo zaludnione”		Jednostki terytorialne na poziomie LAU, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w komórkach siatki obszarów wiejskich.
Funkcjonalne obszary miejskie	„Funkcjonalne obszary miejskie”	„Miasta”	Jednostki terytorialne na poziomie LAU zdefiniowane jako „Miasta” lub „Obszary gęsto zaludnione”
		„Strefy dojazdu do pracy”	Jednostki terytorialne na poziomie LAU, z których dojeżdża do miasta co najmniej 15 % ludności zatrudnionej, przy czym enklawy są włączone, a eksklawy są wyłączone.
Obszary przybrzeżne	„Obszary przybrzeżne”		Jednostki terytorialne na poziomie LAU, które graniczą z morzem lub których co najmniej 50 % powierzchni znajduje się w odległości do 10 km od morza. Dodaje się enklawy (LAU nieprzybrzeżne otoczone przylegającymi do nich LAU przybrzeżnymi).
	„Obszary nieprzybrzeżne”		Jednostki terytorialne na poziomie LAU, które nie są „obszarami przybrzeżnymi”, tzn. nie graniczą z morzem i mniej niż 50 % ich powierzchni znajduje się w odległości do 10 km od morza.

3. Jednolite warunki zharmonizowanego stosowania typologii na poziomie NUTS 3 są następujące:

Element określony w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003	Oznaczenia	Warunki
Typologia miejsko-wiejska	„Regiony przeważająco miejskie”	Regiony na poziomie NUTS 3, w których co najmniej 80 % ludności mieszka w klastrach miejskich.
	„Regiony pośrednie”	Regiony na poziomie NUTS 3, w których co najmniej 50 %, lecz mniej niż 80 % ludności mieszka w klastrach miejskich.
	„Regiony przeważająco wiejskie”	Regiony na poziomie NUTS 3, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w komórkach siatki obszarów wiejskich.
Typologia metropolitalna	„Regiony metropolitalne”	Pojedyncze lub zagregowane regiony na poziomie NUTS 3, w których co najmniej 50 % ludności mieszka w funkcjonalnych obszarach miejskich liczących co najmniej 250 000 mieszkańców.
	„Regiony niemetropolitalne”	Regiony na poziomie NUTS 3, które nie są „regionami metropolitalnymi”.
Typologia przybrzeżna	„Regiony przybrzeżne”	Regiony na poziomie NUTS 3, które graniczą z morzem lub w których co najmniej 50 % ludności mieszka w odległości do 50 km od wybrzeża, oraz region NUTS 3 Hamburg (Niemcy).
	„Regiony nieprzybrzeżne”	Regiony na poziomie NUTS 3, które nie są „regionami przybrzeżnymi”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1131**z dnia 2 lipca 2019 r.****ustanawiające narzędzie celne w celu wykonania art. 14a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz art. 24a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 14a ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 24a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2016/1036 i rozporządzenie (UE) 2016/1037 umożliwiają stosowanie i pobieranie cel antydumpingowych lub wyrównawczych od niektórych towarów na szelfie kontynentalnym państwa członkowskiego lub w wyłącznej strefie ekonomicznej zadeklarowanej przez państwo członkowskie na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza ⁽³⁾.
- (2) Jeżeli odnośny produkt jest przywożony na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub jakąkolwiek inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego Unii z obszaru celnego Unii, w takim przypadku zgodnie z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽⁴⁾ w celu zgłoszenia takiego produktu przed jego wysłaniem należy wykorzystać zgłoszenie do powrotnego wywozu, powiadomienie o powrotnym wywozie lub wywozową deklarację skróconą. W celu zapewnienia organom celnym informacji niezbędnych do ustalenia, czy wymagana jest zapłata cła antydumpingowego lub wyrównawczego, oraz w celu spełnienia obowiązków w zakresie rejestracji i sprawozdawczości zgodnie z art. 14 ust. 5, 5a i 6 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 24 ust. 5, 5a i 6 rozporządzenia (UE) 2016/1037, odbiorca powinien być zobowiązany do złożenia poświadczenia odbioru we właściwym organie celnym państwa członkowskiego, w którym przyjęto zgłoszenie do powrotnego wywozu lub w którym zarejestrowano powiadomienie o powrotnym wywozie lub wywozową deklarację skróconą, w ciągu 30 dni od odbioru odnośnego produktu na sztucznej wyspie, stałej lub pływającej instalacji lub jakiegokolwiek innej strukturze na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej.
- (3) Jeżeli odnośny produkt został przywieziony na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub jakąkolwiek inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego Unii bezpośrednio spoza obszaru celnego Unii, nie jest możliwe wykorzystanie instrumentów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013. W celu zapewnienia organom celnym informacji niezbędnych do ustalenia, czy wymagana jest zapłata cła antydumpingowego lub wyrównawczego, oraz w celu spełnienia obowiązków w zakresie rejestracji i sprawozdawczości zgodnie z art. 14 ust. 5, 5a i 6 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 24 ust. 5, 5a i 6 rozporządzenia (UE) 2016/1037, odnośny produkt należy zgłosić za pomocą poświadczenia odbioru składanego przez odbiorcę w ciągu 30 dni od odbioru odnośnego produktu na sztucznej wyspie, stałej lub pływającej instalacji lub jakiegokolwiek innej strukturze na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej. Ponieważ państwo członkowskie, do którego należy szelf kontynentalny lub wyłączna strefa ekonomiczna, jest najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, poświadczenie to należy złożyć do właściwego organu celnego tego państwa członkowskiego.
- (4) W celu uproszczenia kontroli, które mają być przeprowadzane przez organy celne na mocy niniejszego rozporządzenia, pojęcie dłużnika powinno zasadniczo ograniczać się do posiadaczy pozwoleń na prowadzenie działalności handlowej na szelfie kontynentalnym i w wyłącznej strefie ekonomicznej państw członkowskich, które odbierają przedmiotowe produkty na sztucznej wyspie, na stałej lub pływającej instalacji lub na jakiegokolwiek innej strukturze na danym szelfie kontynentalnym lub w danej wyłącznej strefie ekonomicznej, niezależnie od miejsca, z którego pochodzi odnośny produkt. Jednakże w szczególnych sytuacjach dłużnikami mogą być również osoby inne niż posiadacze pozwoleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (5) W odniesieniu do przypadków, w których odnośny produkt podlega procedurze uszlachetniania czynnego przed dostarczeniem na sztuczną wyspę, instalację pływającą lub jakąkolwiek inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego Unii, konieczny jest szczególny przepis, aby uniknąć możliwego obchodzenia cła antydumpingowego lub wyrównawczego.
- (6) Aby umożliwić skuteczne funkcjonowanie ram określonych w niniejszym rozporządzeniu, zastosowanie powinny mieć odpowiednie procedury ustanowione już w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do obliczania, zgłaszania, odzyskiwania, zwrotu, umorzenia i wygaśnięcia długu celnego oraz złożenia zabezpieczenia, o ile są one adekwatne na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (7) Ponieważ przepisy dotyczące kontroli celnej zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 nie mają zastosowania poza obszarem celnym Unii, w niniejszym rozporządzeniu konieczne jest ustanowienie szczególnych przepisów w odniesieniu do kontroli celnych.
- (8) W celu zapewnienia organom celnym wystarczającego czasu na przygotowanie się do przetwarzania poświadczeń odbioru należy odroczyć stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 i art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki nakładania ceł antydumpingowych lub wyrównawczych na produkty przywożone na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub jakąkolwiek inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, jak również procedury dotyczące powiadamiania i zgłaszania takich produktów oraz płatności tych ceł, jeżeli produkty te są przedmiotem któregośkolwiek z poniższych:

- a) zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia antydumpingowego lub antysubsydyjnego;
- b) rozporządzenia wykonawczego Komisji poddającego przywóz rejestracji;
- c) rozporządzenia wykonawczego Komisji nakładającego tymczasowe lub ostateczne cło antydumpingowe lub wyrównawcze.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „organy celne” oznaczają administracje celne państw członkowskich odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia i przepisów prawa celnego określonych w art. 5 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 2) „szelf kontynentalny” oznacza szelf kontynentalny zdefiniowany w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- 3) „wyłączna strefa ekonomiczna” oznacza wyłączną strefę ekonomiczną zdefiniowaną w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i uznaną przez państwo członkowskie za wyłączną strefę ekonomiczną zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- 4) „odnośny produkt” oznacza towary, które są przedmiotem któregośkolwiek z poniższych:
 - a) zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia antydumpingowego lub antysubsydyjnego;
 - b) rozporządzenia wykonawczego Komisji poddającego przywóz rejestracji;
 - c) rozporządzenia wykonawczego Komisji nakładającego tymczasowe lub ostateczne cło antydumpingowe lub wyrównawcze;
- 5) „poświadczenie odbioru” oznacza czynność polegającą na tym, że odbiorca wskazuje, w wymaganej formie i w wymagany sposób, odbiór odnośnych produktów na sztucznej wyspie, na stałej lub pływającej instalacji lub jakiegokolwiek innej strukturze na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, zamieszczając elementy danych niezbędne do celów poboru należnej kwoty cła antydumpingowego lub wyrównawczego lub do celów zgłoszenia lub rejestracji zgodnie z aktem, o którym mowa w art. 1 lit. a) lub b);

- 6) „dług” oznacza spoczywający na danej osobie obowiązek zapłaty kwoty cła antydumpingowego lub wyrównawczego, który ma zastosowanie do odnośnego produktu;
- 7) „odbiorca” oznacza osobę, która jest posiadaczem pozwolenia lub licencji na prowadzenie działalności gospodarczej na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego oraz odbiera lub organizuje odbiór odnośnego produktu na sztucznej wyspie, na stałej lub pływającej instalacji lub na jakiegokolwiek innej strukturze na tym szelfie kontynentalnym lub w tej wyłącznej strefie ekonomicznej;
- 8) „dłużnik” oznacza każdą osobę odpowiedzialną za dług.

Artykuł 3

Złożenie poświadczenia odbioru

1. Odbiór odnośnego produktu na sztucznej wyspie, na stałej lub pływającej instalacji lub na jakiegokolwiek innej konstrukcji na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego jest zgłaszany przez odbiorcę za pomocą poświadczenia odbioru.
2. Poświadczenie odbioru składa się bezzwłocznie, nie później niż w ciągu 30 dni od daty odbioru odnośnego produktu przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych, do następujących organów celnych:
 - a) w przypadku gdy odnośny produkt jest przywożony z obszaru celnego Unii, do organu celnego państwa członkowskiego, w którym przyjęto zgłoszenie do powrotnego wywozu lub zarejestrowano powiadomienie o powrotnym wywozie lub wywozową deklarację skróconą;
 - b) w przypadku gdy odnośny produkt nie jest przywożony z obszaru celnego Unii, do organu celnego państwa członkowskiego, do którego należy szelf kontynentalny lub wyłączna strefa ekonomiczna.
3. Poświadczenie odbioru zawiera elementy danych określone w części I załącznika i dołącza się do niego dokumenty potwierdzające te elementy danych.
4. Organ celny może zezwolić na składanie poświadczeń odbioru w inny sposób niż za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. W takim przypadku odbiorca składa oryginał w formie papierowego formularza określonego w części II załącznika oraz jedną kopię wraz z dokumentami potwierdzającymi elementy danych zawarte w formularzu. Oryginał jest przechowywany przez organ celny. Po zarejestrowaniu poświadczenia odbioru przez organ celny i potwierdzeniu jego przyjęcia kopia formularza jest zwracana odbiorcy.
5. Państwa członkowskie wykorzystują informacje zawarte w poświadczeniu odbioru w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 i 5a rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 24 ust. 5 i 5a rozporządzenia (UE) 2016/1037, jak również swoich obowiązków sprawozdawczych względem Komisji na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1036 i art. 24 ust. 6 rozporządzenia Rady (UE) 2016/1037.

Artykuł 4

Dług

1. Do powstania długu prowadzi:
 - a) złożenie zgłoszenia do powrotnego wywozu, powiadomienia o powrotnym wywozie lub wywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do odnośnego produktu, w tym produktu przetworzonego uzyskanego z odnośnego produktu w ramach procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013, który to produkt ma zostać przewieziony z obszaru celnego Unii na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub jakiegokolwiek inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego;
 - b) odbiór odnośnego produktu przywiezionego spoza obszaru celnego Unii na sztucznej wyspie, na stałej lub pływającej instalacji lub jakiegokolwiek innej strukturze na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a) dług powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia do powrotnego wywozu lub rejestracji powiadomienia o powrotnym wywozie lub wywozowej deklaracji skróconej.

W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b) dług powstaje w momencie odbioru odnośnych produktów.

3. Dłużnikiem jest odbiorca.

W przypadku gdy zgłoszenie do powrotnego wywozu, powiadomienie o powrotnym wywozie, wywozową deklarację skróconą, o których mowa w ust. 1 lit. a), lub poświadczenie odbioru, o którym mowa w ust. 4, sporządza się na podstawie informacji prowadzących do niepobrania całości lub części cła antydumpingowego lub wyrównawczego, osoba, która dostarczyła informacje wymagane do sporządzenia zgłoszenia lub powiadomienia i która wiedziała lub powinna była wiedzieć, że informacje te są nieprawdziwe, również jest dłużnikiem.

Jeżeli do zapłaty kwoty cła antydumpingowego lub wyrównawczego odpowiadającej temu samemu długowi celnemu zobowiązanych jest kilku dłużników, odpowiadają oni solidarnie za zapłatę tej kwoty.

4. Odbiorca składa poświadczenie odbioru bezzwłocznie, nie później niż w ciągu 30 dni od daty odbioru odnośnego produktu. Zastosowanie ma art. 3 ust. 2, 3 i 4.

5. Do celów stosowania ust. 1 lit. a) zgłoszenie do powrotnego wywozu, powiadomienie o powrotnym wywozie lub wywozowa deklaracja skrócona zawierają informacje dotyczące szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej państwa członkowskiego, do których ma zostać przywieziony odnośny produkt, poprzez zastosowanie odpowiedniego dodatkowego kodu referencyjnego określonego w elemencie danych 2/3 w pkt 2 w tytule II załącznika B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁹⁾.

6. Dług powstaje w miejscu, w którym zostało złożone poświadczenie odbioru lub – jeżeli nie zostało ono złożone zgodnie z art. 3 ust. 2 lub art. 4 ust. 4 – w miejscu, w którym powinno być złożone.

Artykuł 5

Obliczenie kwoty cła antydumpingowego lub wyrównawczego

1. Kwota należnego cła antydumpingowego lub wyrównawczego ustalana jest odpowiednio na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 952/2013 do celów obliczenia należności celnych przywózowych, które miały zastosowanie do odnośnego produktu w momencie powstania długu w odniesieniu do tego produktu.

2. W przypadku gdy odnośny produkt został objęty procedurą uszlachetniania czynnego, o której mowa w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013, dług w odniesieniu do produktów przetworzonych powstałych z odnośnego produktu, które są powrotnie wywożone do szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej państwa członkowskiego, ustala się na podstawie klasyfikacji taryfowej, wartości celnej, ilości, charakteru i pochodzenia odnośnego produktu objętego procedurą uszlachetniania czynnego w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego dotyczącego odnośnego produktu.

Artykuł 6

Powiadomienie, odzyskanie, zapłata, zwrot, umorzenie i wygaśnięcie długu oraz złożenie zabezpieczenia

Do celów powiadomienia, odzyskania, zapłaty, zwrotu, umorzenia i wygaśnięcia długu oraz złożenia zabezpieczenia stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 2, 3 i 4 tytułu III rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 7

Kontrole prowadzone przez organy celne

1. Organy celne mogą zbadać odnośny produkt lub pobrać próbki tam, gdzie jest to nadal możliwe, oraz sprawdzić dokładność i kompletność informacji podanych w zgłoszeniu do powrotnego wywozu, powiadomieniu o powrotnym wywozie, wywozowej deklaracji skróconej lub poświadczeniu odbioru, a także zweryfikować istnienie, autentyczność, dokładność i ważność wszelkich załączonych dokumentów.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

2. Organy celne mogą zbadać księgi dłużnika oraz inne rejestry dotyczące operacji związanych z odnośnym produktem bądź z wcześniejszymi lub późniejszymi operacjami handlowymi dotyczącymi tych produktów.
3. W przypadku gdy istnieją dowody na to, że dana osoba nie wypełniła jednego z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, organy celne mogą zbadać księgi tej osoby oraz inne rejestry dotyczące operacji związanych z odnośnym produktem bądź z wcześniejszymi lub późniejszymi operacjami handlowymi dotyczącymi tych produktów.
4. Kontrole i badania, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, mogą być przeprowadzane w siedzibie posiadacza towarów lub jego przedstawiciela lub każdej innej osoby bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanej w te operacje w ramach działalności gospodarczej, lub w siedzibie jakiegokolwiek innej osoby będącej w posiadaniu tych dokumentów i danych do celów działalności gospodarczej.

Artykuł 8

Przechowywanie dokumentów i innych informacji oraz opłaty i koszty

Art. 51 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do przechowywania dokumentów i innych informacji.

Art. 52 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do opłat i kosztów.

Artykuł 9

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się je po upływie czterech miesięcy od dnia jego opublikowania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

POŚWIADCZENIE ODBIORU

CZĘŚĆ I

Elementy danych

Odbiorca składa drogą elektroniczną poświadczenie odbioru zawierające następujące elementy danych:

- 1) nazwę, adres i numer EORI odbiorcy;
- 2) opis zgłaszanego odnośnego produktu, kod towaru – kod TARIC i dodatkowy kod TARIC (w stosownych przypadkach), masę brutto i masę netto, ilość wyrażoną w jednostce uzupełniającej (w stosownych przypadkach), kod kraju pochodzenia lub (w stosownych przypadkach) kod kraju wysyłki ⁽¹⁾;
- 3) właściwe państwo członkowskie (zob. art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 4);
- 4) liczbę rozporządzeń lub zawiadomień o wszczęciu postępowania mających zastosowanie do niniejszego poświadczenia;

środek mający zastosowanie:

— statystyki antydumpingowe/wyrównawcze;

— zawiadomienia o wszczęciu;

— rejestracja;

— tymczasowe cło antydumpingowe;

— tymczasowe cło wyrównawcze;

— ostateczne cło antydumpingowe;

— ostateczne cło wyrównawcze;

- 5) cenę netto na granicy szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej;
- 6) obliczenie kwoty tymczasowego lub ostatecznego cła antydumpingowego lub wyrównawczego (w stosownych przypadkach);
- 7) datę odbioru odnośnego produktu oraz (w stosownych przypadkach) numer MRN;
- 8) przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia (należy załączyć fakturę w przypadku sprzedaży odnośnego produktu);
- 9) datę, nazwę i podpis odbiorcy.

Organy celne mogą zezwolić na przekazywanie tych elementów danych bez użycia technik elektronicznego przetwarzania danych. W takim przypadku odbiorca korzysta z poniższego formularza papierowego „Poświadczenie odbioru”.

⁽¹⁾ W przypadku gdy środki antydumpingowe lub antysubsydyjne zostały rozszerzone na produkty wysyłane z państwa innego niż państwo, którego dotyczą środki, po przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie obejścia środków.

CZĘŚĆ II

Formularz

UNIA EUROPEJSKA

Poświadczenie odbioru

(Art. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1131 z dnia 2 lipca 2019 r. ustanawiającego narzędzie celne w celu wykonania art. 14a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz art. 24a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037)

Oryginał Dla właściwych organów celnych	1. Nr identyfikacyjny odbiorcy (nazwa, adres i numer EORI odbiorcy)				
	2. Zgłoszony odnośny produkt				
	Kod towaru – kod TARIC (oraz w stosownych przypadkach kod dodatkowy TARIC)	Kod kraju pochodzenia lub (w stosownych przypadkach ⁽¹⁾) kod kraju wysyłki	Masa brutto i netto	Ilość wyrażona w jednostce uzupełniającej (w stosownych przypadkach)	Opis odnośnego produktu
3. Właściwe państwo członkowskie (zob. art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 4)					
4. Liczba rozporządzeń lub zawiadomień o wszczęciu postępowania mających zastosowanie do niniejszego poświadczenia					
Środek mający zastosowanie (zaznaczyć pole): ☐ statystyki antydumpingowe/wyrównawcze ☐ zawiadomienia o wszczęciu ☐ rejestracja ☐ tymczasowe cło antydumpingowe ☐ tymczasowe cło wyrównawcze ☐ ostateczne cło antydumpingowe ☐ ostateczne cło wyrównawcze					
5. Cena netto na granicy szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej					

ORYGINAŁ

6.	Obliczenie należnej kwoty cła antydumpingowego lub wyrównawczego (w stosownych przypadkach)		
7.	Data odbioru odnośnego produktu oraz (w stosownych przypadkach) numer MRN		
8.	Przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia (należy załączyć fakturę w przypadku sprzedaży odnośnego produktu)		
9.	Data	Imię i nazwisko odbiorcy	Podpis odbiorcy
(¹) W przypadku gdy środki antydumpingowe lub antysubsydyjne zostały rozszerzone na produkty wysyłane z państwa innego niż państwo, którego dotyczą środki, po przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie obejścia środków.			

WYPEŁNIA URZĄD CELNY

Uwagi właściwych organów celnych państwa członkowskiego			
Data otrzymania poświadczenia odbioru i numer wpisu do rejestru			
☐ Faktura do zastosowania obniżonej stawki celnej lub zobowiązania (zaznaczyć pole)			
☐ Spełnia warunek minimalnej ceny importowej („MCI”) określonej jako próg do celów obniżenia/zwolnienia z cła antydumpingowego/wyrównawczego (zaznaczyć pole)			
Inne uwagi			
Data	Imię i nazwisko	Podpis	Pieczęć/adres

Uwaga:

W kopii poświadczenia odbioru zamieszcza się następujący dopisek:

„Kopia
dla odbiorcy”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1132**z dnia 2 lipca 2019 r.****udzielające tymczasowej nadzwyczajnej pomocy dostosowawczej rolnikom w sektorze wołowiny i cielęciny w Irlandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 221 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektor wołowiny i cielęciny tradycyjnie jest najbardziej wrażliwym sektorem rolno-spożywczym ze względu na szereg czynników, w szczególności ograniczony dostęp do rynku państw trzecich i spadek konsumpcji krajowej. Dodatkowe nowe wyzwania wynikają z udziału tego sektora w emisjach gazów cieplarnianych.
- (2) Struktura sektora wołowiny i cielęciny sprawia, że jest on podatny na zagrożenia, głównie z powodu długiego cyklu życia zwierząt i wysokich kosztów charakteryzujących produkcję ekstensywną. Te czynniki zostały spotęgowane przez perspektywę wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii i niepewność związaną z przyszłą taryfą celną Zjednoczonego Królestwa po wyjściu z Unii. Zjednoczone Królestwo stanowi rynek premium dla wołowiny i cielęciny, który ma kluczowe znaczenie dla równowagi całego unijnego sektora wołowiny i cielęciny. Jednocześnie partnerzy handlowi z tego sektora żądają swobodniejszego dostępu do rynku Unii.
- (3) Problemy te są bardziej dotkliwe w przypadku irlandzkiego sektora wołowiny i cielęciny. Jest on skoncentrowany w niewielkich gospodarstwach w biedniejszych regionach kraju, gdzie alternatywne rodzaje produkcji są ograniczone. Po latach stagnacji cen wołowiny w Irlandii marże brutto spadły w ubiegłym roku o 11 do 19 %, przy czym największe straty odnotowano w segmencie krów mamek.
- (4) Irlandzki sektor wołowiny i cielęciny jest w olbrzymim stopniu zależny od eksportu. Na każde sześć ton wyprodukowanej wołowiny eksportowane jest pięć ton, a co najmniej 50 % eksportu trafia do Zjednoczonego Królestwa. Niepewność towarzysząca wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa wywiera presję na obniżenie cen, pogarszając sytuację producentów wołowiny w Irlandii. Taka sytuacja miała miejsce w miesiącach poprzedzających wcześniej zapowiadany termin wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE.
- (5) Dostosowanie rynku jest szczególnie powolne w przypadku ekstensywnego systemu produkcji wołowiny w Irlandii, w którym zwierzęta są zwykle poddawane ubojowi w późniejszym wieku – pomiędzy 18. a 30. miesiącem życia. Ten szczególny system produkcji jest dostosowany do potrzeb rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie. Wysiłki zmierzające do otwarcia nowych rynków są nadal hamowane przez ograniczenia państw trzecich związane w szczególności z przestarzałymi wymogami w zakresie zdrowia zwierząt.
- (6) W kontekście wymienionych powyżej szczególnych problemów, przed jakimi stoją producenci irlandzcy, w interesie stabilności rynku unijnego sektora wołowiny i cielęciny leży przyjęcie środków zwiększających odporność irlandzkiego sektora wołowiny. W połączeniu z koniecznością uniknięcia presji na spadek cen irlandzkiej wołowiny w innych państwach członkowskich, problemy te stanowią problemy szczególne w rozumieniu art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Te problemy szczególne nie mogą zostać rozwiązane za pomocą środków wprowadzonych na podstawie art. 219 lub 220 tego rozporządzenia. Z jednej strony nie są one bezpośrednio związane ze znaczącym zakłóceniem na rynku lub ryzykiem jego wystąpienia, z drugiej strony środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie są podejmowane w kontekście zwalczania rozprzestrzeniania się choroby.
- (7) Ponadto dostępne instrumenty w ramach wspólnej polityki rolnej, takie jak interwencje publiczne i dopłaty do prywatnego przechowywania, nie pozwalają sprostać zaspokojeniu potrzeb irlandzkiego sektora wołowiny i cielęciny. Należy zatem zapewnić Irlandii dotację finansową służącą wsparciu rolników w tym sektorze, podejmując działania zwiększające odporność i trwałość sektora, w tym dostosowanie produkcji do rynków spełniających wymogi inne niż Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

- (8) Wsparcie unijne udostępnione Irlandii musi uwzględnić główne cechy sektora wołowiny i cielęciny, w tym udział wyspecjalizowanych rolników zajmujących się chowem bydła, oraz jego podatność na zakłócenia w wywozie.
- (9) Irlandia powinna opracować środki służące zmniejszeniu produkcji i restrukturyzacji sektora wołowiny i cielęciny w celu ochrony jego długoterminowej rentowności w oparciu o co najmniej jedną z następujących rodzajów działalności: dążenie do zrównoważenia środowiskowego i gospodarczego, rozwój nowych rynków i poprawa jakości wołowiny i cielęciny.
- (10) Irlandia powinna przyznawać pomoc za pomocą środków opierających się na obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriach, upewniając się, że rolnicy z sektora wołowiny i cielęciny są ostatecznymi beneficjentami pomocy oraz unikając wszelkich zakłóceń rynku i konkurencji.
- (11) Jako że kwota przyznana Irlandii rekompensowałaby jedynie część rzeczywistych kosztów ponoszonych przez rolników w sektorze wołowiny i cielęciny, Irlandia powinna udzielić dodatkowego wsparcia tym rolnikom w oparciu o takie same kryteria obiektywności, niedyskryminacji i niezakłócania konkurencji.
- (12) Aby zapewnić Irlandii elastyczność w przydzielaniu pomocy w zależności od okoliczności, Irlandia powinna mieć możliwość kumulowania tej pomocy ze wsparciem finansowanym przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji oraz Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.
- (13) Zgodnie z art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 niniejsze rozporządzenie powinno być ograniczone do okresu maksymalnie 12 miesięcy, począwszy od daty jego wejścia w życie. Płatności dokonywane przez Irlandię na rzecz beneficjentów po tym okresie nie powinny kwalifikować się do finansowania unijnego.
- (14) W celu zapewnienia przejrzystości, monitorowania dostępnych kwot i właściwego zarządzania nimi Irlandia powinna przekazać Komisji określone informacje obejmujące, w szczególności, informacje dotyczące konkretnych środków, jakie mają zostać podjęte, kryteriów stosowanych przy dystrybucji pomocy oraz środków podjętych w celu uniknięcia zakłócenia konkurencji na danym rynku.
- (15) Aby zapewnić jak najszybsze udzielenie pomocy rolnikom, Irlandia powinna mieć możliwość bezzwłocznego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia następującego po jego opublikowaniu.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Irlandii udostępnia się wsparcie Unii w łącznej kwocie 50 000 000 EUR na nadzwyczajną pomoc dostosowawczą dla rolników w sektorze wołowiny i cielęciny, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2–5.
2. Irlandia wykorzystuje dostępną kwotę na środki określone w ust. 3. Środki są podejmowane na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów oraz pod warunkiem że płatności te nie prowadzą do zakłócenia konkurencji.
3. Środki podjęte przez Irlandię mają na celu ograniczenie produkcji lub restrukturyzację sektora wołowiny i cielęciny oraz co najmniej jeden z następujących celów:
 - a) wdrożenie systemów jakości w sektorze wołowiny i cielęciny lub projektów mających na celu promowanie jakości i wartości dodanej;
 - b) stymulowanie zróżnicowania rynku;
 - c) ochrona i poprawa równowagi środowiskowej i klimatycznej oraz stabilności gospodarczej rolników.
4. Irlandia zapewnia, by w przypadku gdy rolnicy w sektorze wołowiny i cielęciny nie są bezpośrednimi beneficjentami płatności pomocy unijnej, korzyści ekonomiczne z tytułu pomocy unijnej były im przekazywane w całości.

5. Wydatki Irlandii związane z płatnościami w ramach środków, o których mowa w ust. 3, kwalifikują się do pomocy unijnej tylko wtedy, gdy płatności te zostały dokonane przed dniem 31 maja 2020 r.

6. Środki na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być kumulowane ze wsparciem finansowanym w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Artykuł 2

Irlandia może przyznać dodatkowe wsparcie krajowe na środki podjęte na podstawie art. 1, do wysokości 100 % kwoty określonej w art. 1, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, pod warunkiem że uzyskane płatności nie spowodują zakłócenia konkurencji.

Irlandia wypłaca dodatkowe wsparcie najpóźniej do dnia 31 maja 2020 r.

Artykuł 3

Irlandia przekazuje Komisji:

- a) niezwłocznie i nie później niż dnia 31 lipca 2019 r.:
 - (i) opis środków, jakie mają zostać podjęte;
 - (ii) kryteria stosowane określania metod przyznawania pomocy;
 - (iii) zamierzone skutki środków;
 - (iv) działania służące sprawdzeniu, czy osiągnięto zamierzone skutki;
 - (v) działania służące unikaniu zakłóceń konkurencji;
 - (vi) poziom dodatkowego wsparcia przyznanego na podstawie art. 2;
- b) najpóźniej do dnia 31 lipca 2020 r. – łączne kwoty wypłacone w stosunku do każdego środka (w stosownych przypadkach w podziale na pomoc unijną i dodatkowe wsparcie) oraz liczbę i rodzaj beneficjentów i ocenę skuteczności środka.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1133

z dnia 25 czerwca 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC) w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania zakresu zadań dla IPEEC na okres od dnia 24 maja do dnia 31 grudnia 2019 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC) (zwanego dalej „umową”) został podpisany w Rzymie przez dwanaście państw, w tym cztery państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w dniu 24 maja 2009 r. i został zawarty przez Wspólnotę Europejską decyzją Rady 2009/954/WE ⁽¹⁾.
- (2) Zgodnie z pkt 7.1 umowy członkowie IPEEC mogą podjąć decyzję o przedłużeniu umowy. Komitet Polityczny jako organ plenarny IPEEC, w którego skład wchodzi przedstawiciele wysokiego szczebla wszystkich członków i któremu powierzono zarządzanie ogólnymi ramami i środkami polityki IPEEC, jest właściwym organem, w ramach którego członkowie IPEEC mogą podjąć decyzję w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania umowy.
- (3) Członkowie IPEEC, z wyjątkiem Unii, zatwierdzili, na posiedzeniu Komitetu Politycznego w dniu 21 lutego 2019 r., przedłużenie okresu obowiązywania zakresu zadań IPEEC na okres od dnia 24 maja do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (4) Należy ustalić stanowisko w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania zakresu zadań IPEEC, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, ponieważ przedłużenie okresu obowiązywania zakresu zadań byłoby wiążące dla Unii.
- (5) Członkowie IPEEC rozważają możliwość połączenia obecnych działań IPEEC i działań w zakresie efektywności energetycznej prowadzonych przez Międzynarodową Agencję Energetyczną (MAE) w jedno centrum efektywności energetycznej, aby osiągnąć synergię w niniejszej dziedzinie. Krótkoterminowe przedłużenie okresu obowiązywania zakresu zadań IPEEC ma służyć jako tymczasowy środek do zyskania niezbędnego czasu na ustanowienie centrum efektywności energetycznej, przy jednoczesnym zapewnieniu kontynuacji działań IPEEC i przeniesienia ich na nowe centrum wydajności energetycznej bez przerywania.
- (6) Pod względem operacyjnym przedłużenie okresu do dnia 31 grudnia 2019 r. uwzględnia kontynuację programu pracy i podstawowych usług IPEEC dla członków IPEEC. Obejmuje to m.in. prace związane z poprawą efektywności energetycznej w ramach G-20, które w tym roku obejmą wydarzenia zaplanowane po upływie okresu obowiązywania obecnego zakresu zadań IPEEC w dniu 24 maja 2019 r. Pod uwagę brana jest również dostępność środków finansowych na działania w okresie przedłużenia, ponieważ Sekretariat IPEEC otrzymuje obecnie składki za pełny rok kalendarzowy 2019, a działania, pozostały personel i ewentualne zasoby mogłyby zostać przeniesione do nowego centrum efektywności energetycznej.
- (7) Dlatego też krótkoterminowe przedłużenie okresu obowiązywania zakresu zadań IPEEC jest ważne, aby uniknąć nagłego zakończenia działań IPEEC w dniu 24 maja 2019 r. Zgodnie z pkt 3.4 zakresu zadań IPEEC ostateczna decyzja w sprawie przedłużenia zostaje przyjęta w drodze konsensusu członków IPEEC, a po posiedzeniu Komitetu Politycznego w dniu 21 lutego 2019 r. decyzja Rady w sprawie stanowiska Unii jest konieczna,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/954/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie podpisania i zawarcia przez Wspólnotę Europejską „Zakresu zadań dla międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC)” oraz „Protokołu dotyczącego przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez Międzynarodową Agencję Energetyczną” (Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 37).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach międzynarodowego partnerstwa na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej (IPEEC) w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania zakresu zadań dla IPEEC na okres od dnia 24 maja do dnia 31 grudnia 2019 r., jest następujące:

- a) zatwierdza się przedłużenie okresu obowiązywania zakresu zadań IPEEC na okres od dnia 24 maja do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- b) wyraża się zgodę na decyzję Rady Zarządzającej Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) o kontynuacji przyjmowania Sekretariatu IPEEC w MAE do dnia 31 grudnia 2019 r. na podstawie Protokołu dotyczącego przyjęcia Sekretariatu IPEEC przez MAE;
- c) popiera się przeniesienie funkcji administracyjnych IPEEC do nowego centrum efektywności energetycznej, w szczególności w odniesieniu do przeniesienia grup zadaniowych, środków finansowych i personelu Sekretariatu IPEEC.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady

A. ANTON

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/1134**z dnia 1 lipca 2019 r.****zmieniająca decyzję 2009/300/WE i decyzję (UE) 2015/2099 w odniesieniu do okresu ważności ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 4626)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ważność obecnie obowiązujących ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla odbiorników telewizyjnych oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, określonych w decyzji Komisji 2009/300/WE ⁽²⁾, wygasa z dniem 31 grudnia 2019 r.
- (2) Ważność obecnie obowiązujących ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla podłoży uprawowych, polepszaczy gleby i ściółki ogrodniczej oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, określonych w decyzji Komisji (UE) 2015/2099 ⁽³⁾, wygasa z dniem 18 listopada 2019 r.
- (3) Kryteria oznakowania ekologicznego UE określone w decyzji 2009/300/WE odnoszą się, jeśli chodzi o oszczędność energii, do wymogów dotyczących ekoprojektu i etykiet efektywności energetycznej dla odbiorników telewizyjnych, ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 ⁽⁴⁾ i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 ⁽⁵⁾, które to rozporządzenia poddawane są obecnie przeglądowi związanemu z postępowaniem technicznym.
- (4) Zgodnie z wnioskami z kontroli sprawności (REFIT) dotyczącej oznakowania ekologicznego UE z dnia 30 czerwca 2017 r. ⁽⁶⁾ Komisja, wraz z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego, dokonała oceny przydatności każdej grupy produktów przed zaproponowaniem jego przedłużenia, proponując rozwiązania służące zwiększeniu synergii między grupami produktów i stopnia wykorzystania oznakowania ekologicznego UE oraz dopilnowując, by zwrócono należytą uwagę na spójność między odpowiednimi politykami UE, prawodawstwem i dowodami naukowymi. Przeprowadzono również dodatkowe konsultacje z zainteresowanymi stronami.
- (5) W odniesieniu do decyzji (UE) 2015/2099 ocena ta potwierdziła adekwatność i stosowność obecnych kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji.
- (6) W odniesieniu do decyzji 2009/300/WE w ramach oceny należy nadal rozważyć adekwatność i stosowność kryteriów w oczekiwaniu na przyjęcie proponowanych nowych wymogów dotyczących ekoprojektu i etykiet efektywności energetycznej dla odbiorników telewizyjnych, w tym wniosków dotyczących dodatkowych wymogów wspomagających dyrektywę w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i szerzej pojętych celów gospodarki o obiegu zamkniętym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/300/WE z dnia 12 marca 2009 r. ustalająca zrewidowane ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego odbiornikom telewizyjnym (Dz.U. L 82 z 28.3.2009, s. 3).⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2015/2099 z dnia 18 listopada 2015 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla podłoży uprawowych, polepszaczy gleby i ściółki ogrodniczej (Dz.U. L 303 z 20.11.2015, s. 75).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz.U. L 191 z 23.7.2009, s. 42).⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz.U. L 314 z 30.11.2010, s. 64).⁽⁶⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE.

- (7) W tym kontekście, w celu zapewnienia wystarczającej ilości czasu do zakończenia oceny i ewentualnego przeglądu lub zaprzestania stosowania obecnych kryteriów ekologicznych dla odbiorników telewizyjnych, okres ważności obowiązujących kryteriów dotyczących odbiorników telewizyjnych i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (8) Aby zapewnić stabilność rynku, zwiększyć wykorzystanie oznakowania ekologicznego UE i umożliwić obecnym posiadaczom licencji utrzymanie korzyści z użytkowania oznakowania ekologicznego UE w odniesieniu do produktów opatrzonych tym oznakowaniem, okres ważności aktualnych kryteriów dla podłoża uprawowych, polepszaczy gleby i ściółki ogrodniczej i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji należy przedłużyć do dnia 30 czerwca 2022 r.
- (9) Należy zatem przedłużyć okres ważności kryteriów ekologicznych dla grup produktów „odbiorniki telewizyjne” oraz „podłoża uprawowe, polepszacze gleby i ściółka ogrodnicza” i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji.
- (10) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2009/300/WE i decyzję (UE) 2015/2099.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 3 decyzji 2009/300/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »odbiorniki telewizyjne« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2020 r.”.

Artykuł 2

Art. 4 decyzji (UE) 2015/2099 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »podłoża uprawowe, polepszacze gleby i ściółka ogrodnicza« oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 30 czerwca 2022 r.”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 340 z dnia 15 grudnia 2016 r.)

Strona 19, art. 4 ust. 1 lit. b):

zamiast: „b) złoto w postaci przypisanego czystego złota kruszcowego o uznanym standardzie najwyższej czystości (ang. *good delivery*)”;

powinno być: „b) złoto w postaci alokowanego czystego złota kruszcowego o uznanym standardzie Good Delivery”;

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1145 z dnia 7 czerwca 2018 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2017/891 w odniesieniu do organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 208 z dnia 17 sierpnia 2018 r.)

Strona 3, art. 1 pkt 5 zdanie wprowadzające:

zamiast: „5) art. 31 ust. 6 akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie”;

powinno być: „5) art. 31 ust. 6 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie”;

Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 294 z dnia 6 listopada 2013 r.)

1. Strona 19, art. 1 pkt 2 lit. a), art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE:

zamiast: „1. Macierzyste państwo członkowskie może nakładać na emitenta wymogi bardziej rygorystyczne niż określone w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem wymogu publikowania przez emitenta okresowych informacji finansowych częściej niż w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 4, i półrocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 5.”,

powinno być: „1. Macierzyste państwo członkowskie może nakładać na emitenta wymogi bardziej rygorystyczne niż określone w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem wymogu publikowania przez emitenta okresowych informacji finansowych częściej niż w rocznych raportach finansowych, o których mowa w art. 4, i półrocznych raportach finansowych, o których mowa w art. 5.”.

2. Strona 19, art. 1 pkt 2 lit. b), art. 3 ust. 1a dyrektywy 2004/109/WE:

zamiast: „1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 macierzyste państwo członkowskie może wymagać od emitentów publikowania dodatkowych okresowych informacji finansowych częściej niż w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 4, i półrocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 5, gdy spełnione są poniższe warunki: ...”,

powinno być: „1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 macierzyste państwo członkowskie może wymagać od emitentów publikowania dodatkowych okresowych informacji finansowych częściej niż w rocznych raportach finansowych, o których mowa w art. 4, i półrocznych raportach finansowych, o których mowa w art. 5, gdy spełnione są poniższe warunki: ...”.

3. Strona 20, art. 1 pkt 3 lit. a), art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE:

zamiast: „1. Emitent podaje do publicznej wiadomości swoje roczne sprawozdanie finansowe nie później niż cztery miesiące po zakończeniu każdego roku obrotowego i zapewnia jego publiczną dostępność przez okres co najmniej 10 lat.”,

powinno być: „1. Emitent podaje do publicznej wiadomości swój roczny raport finansowy nie później niż cztery miesiące po zakończeniu każdego roku obrotowego i zapewnia jego publiczną dostępność przez okres co najmniej 10 lat.”.

4. Strona 20, art. 1 pkt 3 lit. b), art. 4 ust. 7 dyrektywy 2004/109/WE:

zamiast: „7. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2020 r. wszystkie roczne sprawozdania finansowe przygotowywane są w jednolitym elektronicznym formacie sprawozdawczym, pod warunkiem że (...)

EUNGIPW opracuje projekt standardów regulacyjnych w celu określenia elektronicznego formatu sprawozdawczości, przy należyтым uwzględnieniu obecnych i przyszłych możliwości technologicznych. Przed przyjęciem projektów regulacyjnych standardów technicznych EUNGIPW dokona odpowiedniej oceny możliwych elektronicznych formatów sprawozdawczych oraz przeprowadzi stosowne testy praktyczne.

(...)”,

powinno być: „7. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2020 r. wszystkie roczne raporty finansowe przygotowywane są w jednolitym elektronicznym formacie raportowania, pod warunkiem że (...)

EUNGiPW opracuje projekt standardów regulacyjnych w celu określenia elektronicznego formatu raportowania, przy należyтым uwzględnieniu obecnych i przyszłych możliwości technologicznych. Przed przyjęciem projektów regulacyjnych standardów technicznych EUNGiPW dokona odpowiedniej oceny możliwych elektronicznych formatów raportowania oraz przeprowadzi stosowne testy praktyczne.

(...)”.

5. Strona 20, art. 1 pkt 4, art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE:

zamiast: „1. Emitent akcji lub dłużnych papierów wartościowych podaje do wiadomości publicznej tak szybko jak to możliwe po zakończeniu danego okresu, lecz przed upływem trzech miesięcy od tego momentu, półroczne sprawozdanie finansowe obejmujące pierwsze sześć miesięcy roku obrotowego. Emitent zapewnia, by półroczne sprawozdanie finansowe było dostępne do wiadomości publicznej przez co najmniej 10 lat.”,

powinno być: „1. Emitent akcji lub dłużnych papierów wartościowych podaje do wiadomości publicznej tak szybko jak to możliwe po zakończeniu danego okresu, lecz przed upływem trzech miesięcy od tego momentu, półroczne raporty finansowe obejmujące pierwsze sześć miesięcy roku obrotowego. Emitent zapewnia, by półroczne raporty finansowe były dostępne do wiadomości publicznej przez co najmniej 10 lat.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL